

‘มรดกน้ำบาดาล’ ปิยมณฑ์ศิรินทร์โสภณ ภาณุวัชรฉายาทู๋ จ.สมุทรสาคร

ปกิณกะ
พระเครื่อง

ดาล ดันหยง

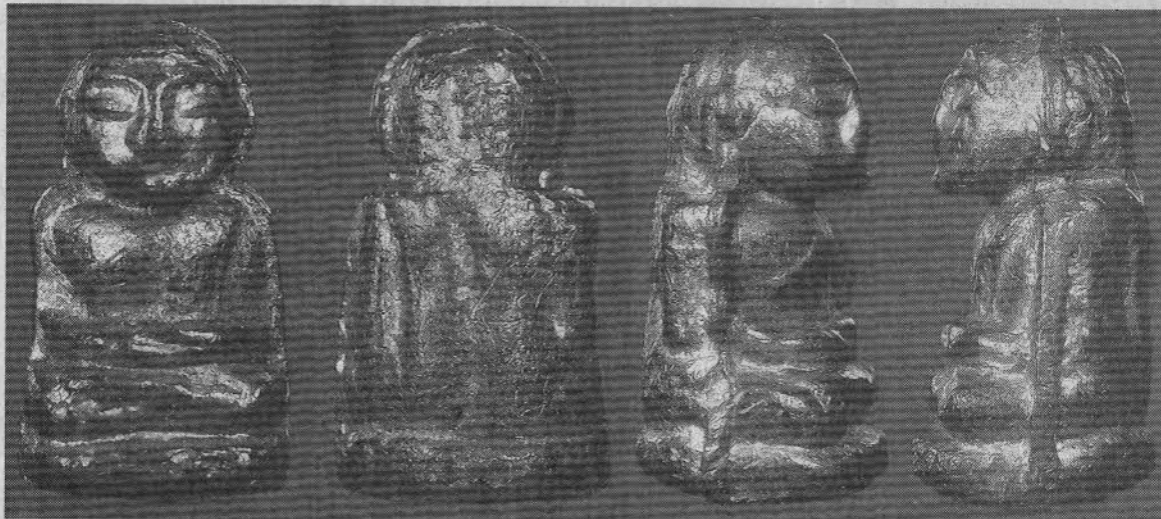
‘พระหนานกฮูก’ พิมพ์เศียรโล้น กรุวัดชายทุ่ง

เมืองสุพรรณบุรี เป็นเมืองที่มีพระกรูมากมาย ล้วนมีชื่อเสียงโด่งดัง เป็นที่รู้จักของนักสะสมพระเครื่องทั่วประเทศ เท่าที่ค้นพบมีมากถึง ๑๕ กรุ หนึ่งในนั้นคือ **พระกรุวัดชายทุ่ง** พระที่ขุดพบคือ **พระหนานกฮูก** ศิลปะเวียงจันทน์ หรือที่เรียกกันว่า “พระลาว” พระพักตร์คล้าย “หนานกฮูก” อันเป็นที่มาของชื่อพระพิมพ์นี้ สร้างในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น บรรจุในกรุเจดีย์รวมกับศีลตราวุธต่างๆ

ประวัติ **วัดชายทุ่ง** สร้างในสมัยรัชกาลที่ ๓ โดยชาวไทยเชื้อสายลาวเวียงจันทน์ ซึ่งอพยพเข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภาร ในราวปี ๒๓๖๕-๒๓๗๐

กล่าวกันว่า ชาวเวียงจันทน์ที่อพยพมานั้น มีพระภิกษุร่วมขบวนมาด้วย คือ **หลวงพ่อมงคฺ** (องมงค์ หรือโองมงค์ เรียกเพี้ยนกันไปตามกาลเวลา) ร่วมกันสร้างวัดขึ้นตรงบริเวณบ้านโคกหม้อ ปัจจุบันคือ หมู่ ๕ ต.ท่าระหัด อ.เมือง จ.สุพรรณบุรี

หลังจากสร้างวัดแล้วจึงสร้างพระพิมพ์บรรจุในเจดีย์เป็นพระเครื่องเนื้อชินตะกั่วและเนื้อวาน มี ๒ พิมพ์ คือ **๑.พิมพ์หนานกฮูกเศียรแหลม** และ **๒.พิมพ์หนานกฮูกเศียรโล้น** ขณะนำพระบรรจุในองค์เจดีย์นั้น ชาวบ้านโคกหม้อได้นำศีลตราวุธต่างๆ อาทิ ปืนดาบศิลา

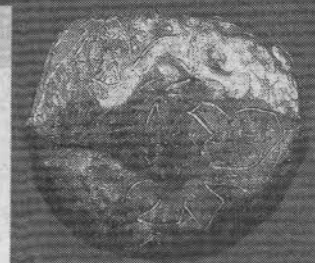
พระหนานกฮูก พิมพ์เศียรโล้น กรุวัดชายทุ่ง เนื้อตะกั่วสนิมแดง

หอก ดาบ หลาว ฯลฯ ซึ่งใช้เป็นอาวุธในศึกสงครามที่ผ่านมา ผังเข้าไปด้วย

พระหนานกฮูก กรุวัดชายทุ่ง แดกกรุเมื่อปี ๒๔๙๖ โดยมีฝรั่งกับชาวบ้านคนไทยละแวกนั้น ไปดักยิงนกที่ริบที่เกาะองค์เจดีย์ ในขณะที่เหนียวไถป็นนั้น

ปรากฏว่ากระสุนขัดลากล้อง จึงลองยิงอีกหลายครั้ง ผลปรากฏเหมือนเช่นเดิม ชาวบ้านจึงลือกันว่า เจดีย์องค์นี้เขี้ยนมาก

เมื่อข่าวนี้แพร่กระจายออกไป

จนถึง “นักขุดพระ” จึงแห่กันมาขุดเจดีย์วัดชายทุ่ง ลงมือขุดเจาะเจดีย์เพื่อหาสมบัติ และพระบูชา พระพิมพ์ในกรุ เพราะเชื่อว่าที่ฝรั่งยิงปืนไม่ออกนั้นอาจมีของขลัง หรือของวิเศษอยู่ข้างใน

หลังจากขุดเจาะถึงข้างใน แล้วก็พบอาวุธต่างๆ บรรจุรวมกับพระบูชา และพระพิมพ์ เนื้อวานและเนื้อชิน (ไม่มีพระพิมพ์เนื้อผง) พระพิมพ์ในกรุนี้ ต่อมาวงการพระเรียกว่า **พระหนานกฮูก** มีด้วยกัน ๒ พิมพ์ คือ

๑.พระพิมพ์หนานกฮูก เป็นพระนั่งขัดสมาธิราบปางสมาธิ พิมพ์นี้เป็นพิมพ์จำลององค์พระสงฆ์ ซึ่งคนจำนวนหนึ่งเชื่อว่าเป็น **หลวงพ่อนิยม วัดน้อย** มีพระพักตร์กลม พระเนตรกลม เศียรโล้นคล้ายนกฮูก มีทั้งเนื้อชินและเนื้อวาน แต่ด้วยถูกเก็บไว้ในกรุเป็นเวลานานนับ

จนถึง “นักขุดพระ” จึงแห่กันมาที่
เจดีย์วัดชายทุ่ง ลงมือขุดเจาะเจดีย์
เพื่อหาสมบัติ และพระพุทธรูป พระ
พิมพ์ในกรุ เพราะเชื่อว่าที่ฝังยัง
ป็นไม่ออกนั้นอาจมีของขลัง หรือ
ของวิเศษอยู่ข้างใน

หลังจากขุดเจาะถึงข้างใน
แล้วก็พบอาวุธต่างๆ บรรจุรวมกับ
พระพุทธรูป และพระพิมพ์ เนื้อว่าน
และเนื้อชิน (ไม่มีพระพิมพ์เนื้อผง)
พระพิมพ์ในกรุนี้ ต่อมาวงการพระ
เรียกว่า **พระหนานกฐก** มีด้วยกัน
๒ พิมพ์ คือ

๑.พระพิมพ์หนานกฐก เป็น
พระนั่งขัดสมาธิราบปางสมาธิ พิมพ์
นี้เป็นพิมพ์จำลององค์พระสงฆ์ ซึ่ง
คนจำนวนหนึ่งเชื่อว่าเป็น **หลวงพ่อ
เนียม วัดน้อย** มีพระพักตร์กลม
พระเนตรกลม ศีรษะคล้าย
นกกฐก มีทั้งเนื้อชินและเนื้อว่าน แต่
ด้วยถูกเก็บไว้ในกรุเป็นเวลานานนับ

ร้อยปี จึงทำให้เนื้อพระเกิดการผุกร่อน และมีสนิมคราบ
ไขขึ้นโดยทั่วไป

๒.พระพิมพ์เศียรโล้น เป็นพระนั่งปางสมาธิเพชร
ลำพระองค์ค้อม มีพระพักตร์กลม พระเนตรยาว พระนาสิก
ใหญ่ พระกรรณกาง และพระเศียรโล้น เนื้อตะกั่ว
สนิมแดง นอกจากนี้ยังมีพระนั่งสมาธิ อีกหลายพิมพ์
ทั้งแบบเต็มองค์ มีปีกสองข้าง พิมพ์เล็บมือ แบบตัด
ข้างทั้งสี่มุม หรือห้ามุม ทรงสามเหลี่ยมและปลายแหลม
เนื้อพระมีทั้งแบบจีนตะกั่วผสมปรอท เนื้อจีนตะกั่วจะ
มีคราบสนิมไขขาวขึ้นอยู่ทั่วไป ส่วนพระเนื้อว่านจะมี
เนื้อแห้งแน่น บางองค์เกิดการหดตัวของว่าน ทำให้ผิว
ของพระขรุขระ

พระกรุวัดชายทุ่ง มีชื่อเสียงเป็นที่นิยมทางด้าน
คงกระพันชาตรีและเมตตามหานิยม องค์นี้เป็น **พระ
หนานกฐก พิมพ์เศียรโล้น** กรุวัดชายทุ่ง สวยสมบูรณ์
คมชัดมาก มีรอยจารอักขระรอบองค์พระ และฐานองค์
พระ สวยงามมาก และหาพระแท้ได้ยากยิ่ง องค์นี้เคย
ติดรางวัลพระชนะเลิศมาแล้วหลายครั้ง

(ขอขอบคุณ ข้อมูลจากหนังสือพระเมืองสุพรรณ
โดย อ.มนัส โอภาณกุล และภาพพระจาก เสียนพระ
ท่าพระจันทร์)